

Svatoušek

první distanční vydání | duben 2021

Vítání jara
Distanční výuka
Putování Vesmírem
Současnost vs minulost

Slovo šéfredaktora

Ještě v únoru jsem se svými šikovnými žáky žurnalistiky usilovně přemýšlel, jakým způsobem by se nám podařilo navrátit trochu toho normálu do této chaotické doby. Dospěli jsme k názoru, že vydání distančního časopisu Svatouška sice bude velká výzva, ale ostatně, proč to nezkusit?

Velmi se mi líbí, že většina našich studentů hledá v momentální situaci prostor pro využití všech kladů, které přináší, než aby se svěřenou hlavou konstatovali, že něco prostě **nejde**. Naopak. Stále častěji vnímám, že ti, kteří mají zájem a chuť do učení i přes různá omezení, najednou téměř přestali používat tato slovní spojení. "Že by nešlo? No tak na to bych se podíval," jako bych slyšel přes webkameru nebo znění e-mailové zprávy. Hrozně mne to nabíjí pozitivní energií.

A přesně tu bych chtěl popřát i vám, věrným čtenářům našeho školního časopisu. Abyste nadále, podobně jako naše děti, dokázali veškeré potíže hravě překonat. Ať si z nich odnesete pouze to dobré a vydrží vám úsměv na tváři. Protože to je to nejdůležitější, s čím by bylo fajn se navrátit do normálního stavu - s úsměvem. A my bychom vám rádi trochu toho **normálu** přinesli právě prostřednictvím našeho Svatouška. Tak ať vás baví!

David Lopaur

"Přeji vám, abyste veškeré potíže dokázali hravě překonat a odnesli si z nich pouze to dobré. To je to nejdůležitější, s čím se navrátit do normálního stavu. S úsměvem."

@zssvatoplukova

zssvatoplukova.cz

Obsah

- 3 - Hledání Yettiho
- 4 - Cíl: Planeta Fantazie
- 6 - Jaro, vítej!
- 7 - Jak jsme se učili...
- 8 - Rozhovor
- 11 - Distanční střípky
- 12 - Škola v krizi?
- 14 - Něco veselejšího

Podarilo se nám najít sněžného muže?
Cestujeme Vesmírem a objevujeme nové světy
Jak na příchod jara nahlíží žáci 4.B
Distanční výuka pohledem pátáků
Filip Svoboda, nový pedagog a asistent 6.B
Z každodenního života studentstva
Porovnání současnosti a minulosti
Pár vtipů závěrem

Knihovnička

Jakou knihu máte nejraději, pane řediteli?

Moje milovaná kniha je *Život před sebou*. Nejen svým názvem, kterým se řídím – že pořád je se na co těšit a vždycky nás v budoucnu čeká něco krásného, ale i příběhem, který v sobě kniha skrývá – je úsměvný, dojemný, poučný.

Co čtete během karantény?

Během té první karantény bohužel nebyl čas, vynahradil jsem si to až v létě, to jsem četl například *O lásce a jiných běsech* od mého oblíbeného autora Márqueze.

V čem Vás ta kniha zaujala?

Jednak svým původem - je to kniha z knihovny našeho nejmilejšího školního patrona, paní Hany Maciuchové, jednak svým podmanivým jazykem a příběhem na hraně reality a fantazie. To mám rád.

Na jakou knihu z dětství rád vzpomínáte a proč?

Vybavím si rovnou tři: *Školák Kája Mařík*, *Bratři Lví srdce* a *Tajemný hrad v Karpatech*. Vtáhly mě do děje, napínaly mě a bavily. A ty první dvě mi částečně předčítali dědeček nebo maminka, takže jsem je mohl prožívat s nimi, za to jsem byl taky rád.

Autorka rozhovoru s Mgr. Jiřím Vymětalem, Michaela Pálková, 6.B

Hledání Yettiho

Námořníci ze třídy 1.B se dostali na stopu obrovskému Yettimu, ale byla to urputná práce. Nalezli ho na ostrově, avšak byl zraněný. Potřeboval rychle první pomoc!

Některé děti byly zpočátku ochromené strachem, ale pak se překonaly a ihned začala záchranná akce: všichni věděli, kam zavolat, jak zastavit krvácející ránu a jak okolo ní omotat obvaz. Po tom všem byl Yetti velice přátelský, takže obavy, že by si dopřál malé námořníky k obědu, byly nakonec zbytečné. Dokonce našim námořníkům prozradil i své jméno: jmenoval se Pavel!

Poté se se všemi mile rozloučil, takže plavba po Písmenkových ostrovech mohla zvesela pokračovat dál...

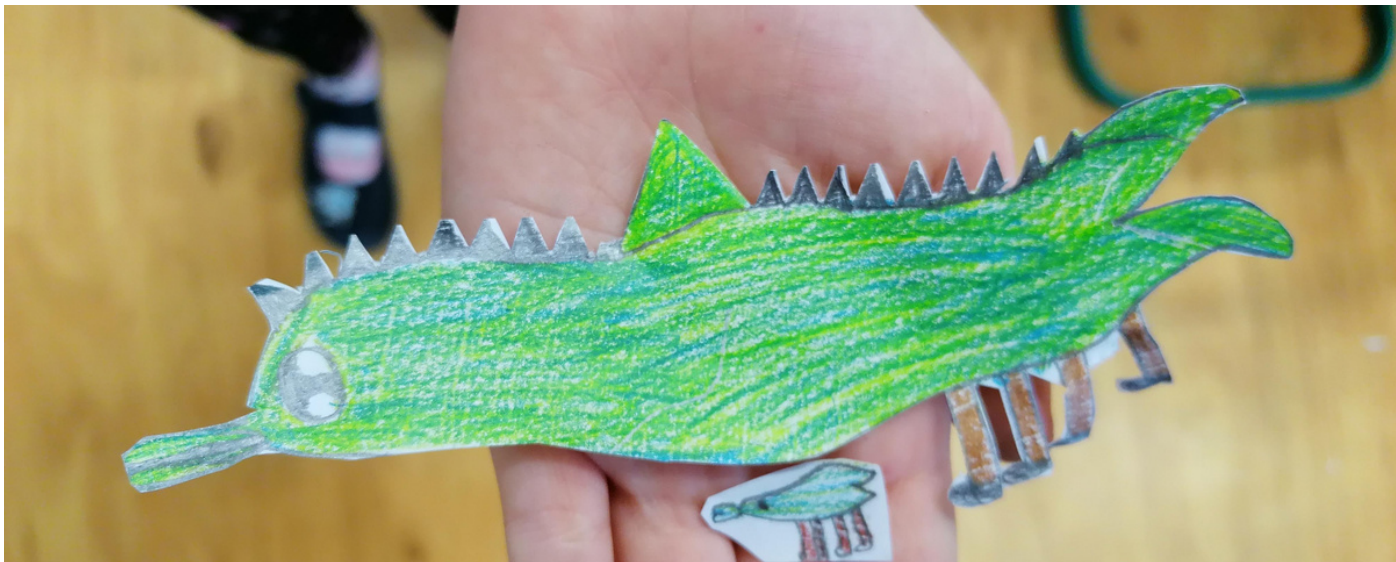
Možná to byl právě Pavel, kdo navštívil pana učitele Šebestiána až z dalekého Nepálu. Námořníci z 1.C ho ve škole sice nezastihli, ale před budovou našli obrovské stopy, po kterých se vydali. Zakrátko našli i vzkaz: najděte všechny větvičky, které svým tvarem mohou připomínat písmeno Y jako Yetti. Náповědy však vedly dál, takže se rozhodli vyrazit na dlouhou výpravu. Nakonec došli až k obrovskému balvanu, se kterým prý velký muž rád hraje fotbal...

Samotného Yettiho se nakonec sice nalézt nepodařilo, stopy vedly na jinou stranu než v případě 1.B, ale na jeho počest se všichni žáci nechali zvěčnit ve tvaru písmene Y. A nevzdávají se! Nadále bedlivě sledují okolí školy, jestli se neobjeví nové stopy. A třeba to příště vyjde a Yetti si s nimi zajde na zmrzlinu.

Za kolektivy tříd 1.B a 1.C

Martina Johnová
Markéta Vosolová

Cíl: planeta Fantazie

Ve druhém ročníku jsme se zabydli dobře. Společně putujeme učním různými tématy a třeba naše pouť Vesmírem úspěšně pokračovala na utajené růžovofialové planetě zvané Fantazie. Co vám budeme povídat, proběhlo už křížení zvířátek a vznikly úplně nové, nikým neobjevené druhy!

Poté se osidlovalo a oslava dokončeného projektu byla velká. Společně tvořit, ať už ve skupinách, dvojicích nebo samostatně nás prostě baví. Děti jsou činorodé a naši misi druhé třídy se nám daří plnit skvěle. Jsme vděční, že se můžeme učit. Zdravíme touto formou všechny kamarády z ostatních tříd. Přejeme všem pevné zdraví a na půdě naší školy snad brzy na viděnou... ♥

Jana Chalupová Hlávková

Denisa Vyhlídalová, 4.B

Jaro, vítej!

První sluneční paprsky na sebe nenechaly dlouho čekat, a tak nás to motivovalo společně se zamyslet, jak jaro přivítáme a na co se nejvíce těšíme. V rámci českého jazyka jsme využili internetovou stránku Padlet, na které již umíme bezvadně pracovat. Měli jsme za úkol doplnit větu paní učitelky Karly:

„Báječní žáci 4.B přivítají jaro s přílivem čerstvých sil, protože...“

*... všechno začíná růst, kvést a zvířátka se probouzejí ze spánku.
... už nebudeme zavřeni doma, budeme moci chodit do školy...
... můžeme potkat zajíčky a další zvířata, která budou šťastná jako blechy!
... po dlouhé době se setkáme se svými kamarády a učiteli.
... bude teplo a snad půjdeme do školy!
... půjdeme s kamarády na piknik.
... bude jarní rovnodennost!
... jaro se blíží a s ním přichází i teplé počasí.
... sluníčko nám všem dodá energii a také pozitivní náladu!*

Žáci 4.B

Jak jsme se učili...

Od nového roku jsme vůbec nemohli navštěvovat školu a museli se učit z domu. Mívali jsme zhruba tři hodiny denně, ve kterých jsme se věnovali češtině, cizímu jazyku, matematice, vlastivědě anebo přírodovědě.

V matematice jsme se zaměřili na geometrii: rýsovali jsme trojúhelníky, čtverce či obdélníky. Poté jsme přešli ke zlomkům a ty už dokážeme sčítat či odčítat! V češtině to bylo o slovních družích, v angličtině naopak o slovíčkách zaměřených na školu a bydlení.

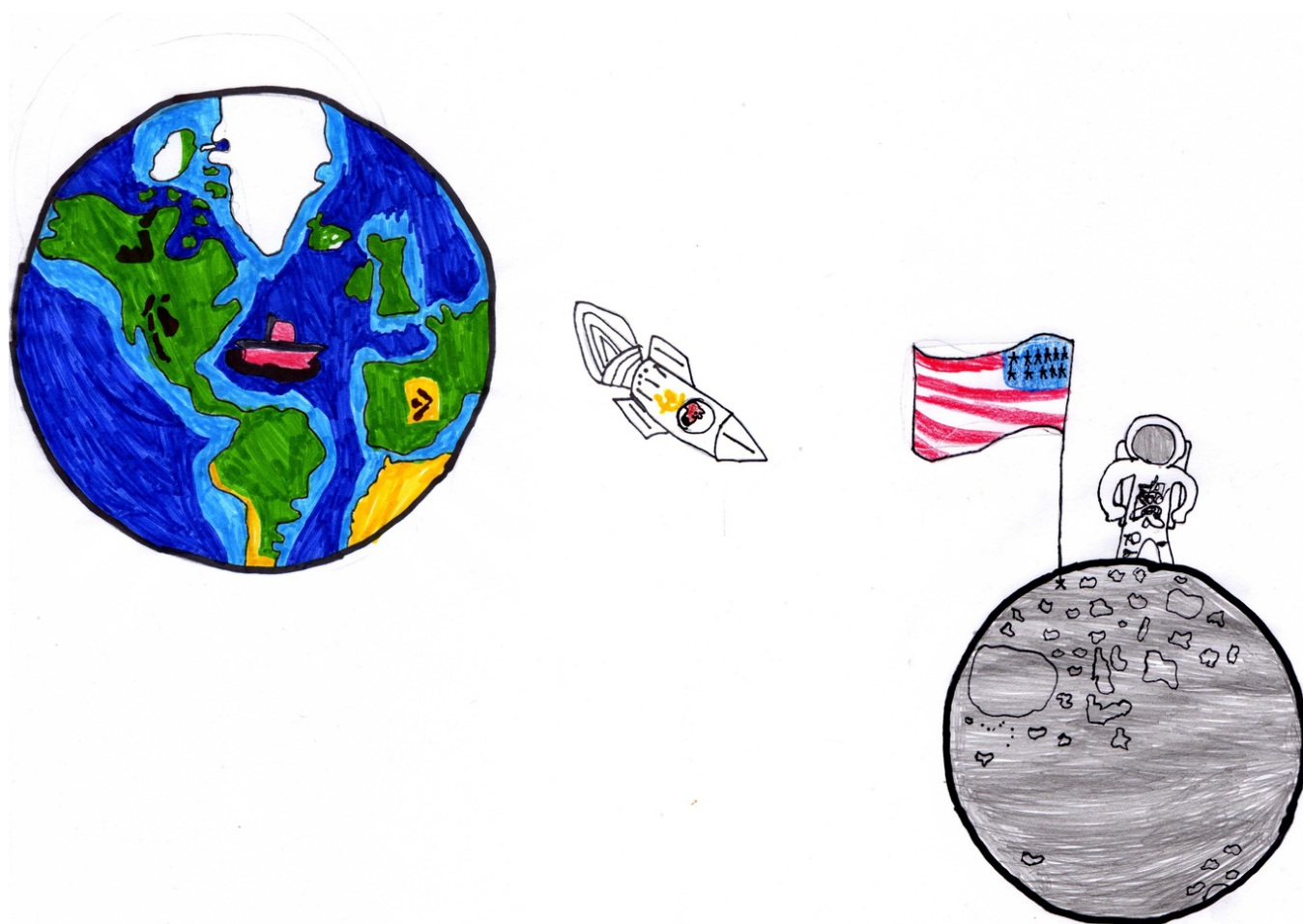
Přírodopis byl spojen s podnebnými pásy, kdy jsme třeba zavzpomínali na své dovolené z různých koutů světa, abychom se následně vrhli na lidské tělo. Obkreslovali jsme je na velké papíry a posléze k nim lepili fotky svých tváří. Bylo to super!

Některé z předmětů se nám ale také prolínaly. Ve vlastivědě a výtvarce jsme dávali dohromady prvního člověka na Měsíci a také Lajku, která se jako první tvor podívala do Vesmíru.

Dokonce jsme se seznámili s některými silnými lidskými příběhy, kdy jsme si povídali o dobrých skutcích. Ty naše jsme pak měnili na "dobrokačky". Učení nás bavilo, i když jsme nemohli být společně ve škole.

Za kolektiv třídy 5.A

Aschenbrennerová Adéla
Grohmann Aleš
Havránek Matěj (aut. obr.)

Rozhovor

Filip Svoboda

S naším novým panem učitelem Filipem Svobodou, který je asistentem v VI. B a učí výtvarnou výchovu na naší škole, jsem se bohužel osobně nesetkal. Náš rozhovor překazila zavřená škola kvůli koronaviru. Volali jsme si přes WhatsApp a musím říct, že i po telefonu byl rozhovor velmi příjemný, uvolněný a bavil mě. Doufám, že bude i vás.

Proč jste vůbec chtěl být učitelem?

Hmmm. Tak to bude delší odpověď. Když jsem se rozhodoval, jaké povolání chci dělat, původně jsem dal na doporučení tatínka. Říkal, že jediná práce, která má dnes smysl, je doktor, právník nebo ekonom. Jelikož však nemám moc rád krev, doktor samozřejmě nepřipadal v úvahu. Váhal jsem tak mezi ekonomem a právníkem, abych se nakonec rozhodl pro druhou možnost. Líbilo se mi, že bych mohl mít dopad na zlepšení společnosti.

Právo jsem studoval dva roky a postupně jsem zjišťoval, že to není úplně pro mě. Začal jsem tedy přemýšlet, kde bych mohl mít pozitivní vliv na mé okolí i nadále. Přišel jsem na to, že by mě bavilo učit. Jsem nejstarším bráchou a bratrancem a už od malička se u mě projevovalo učení, předávání znalostí a zkušeností. Dává mi to smysl a líbí se mi vychovávat a vzdělávat děti. Je to podle mě to nejvíc, co člověk může přinést společnosti, protože to tvoří další generaci.

Proč jste si vybral ZŠ Svatoplukova?

Minulý rok jsem měl jet s přítelkyní na Nový Zéland. Ono je docela těžké získat pracovní víza, díky kterým pak lze cestovat a pracovat v jiné zemi. My jsme ale oba víza dostali, nicméně poté přišla epidemie, takže to celé padlo. Kvůli tomu jsem propásl dobu, kdy se podávají životopisy na školy, takže jsem je posílal až na začátku července. Vybíral jsem je tak, že jsem si našel seznam škol v Olomouci a z něj zvolil ty, které mě zaujaly svým jménem. Následně jsem se podíval na jejich webové stránky, načež se výběr zúžil asi na deset škol. Velkým zlomem bylo, že se mi ozval pan ředitel Vymětal... Pozice učitele českého jazyka a výtvarné výchovy sice už byla obsazena, ale nabídl mi pozici asistenta pedagoga. Velmi rád jsem tu nabídku přijal. Takže naši školu jsem si vybral kvůli jménu, webovým stránkám a pozitivnímu jednání s vedením školy (smích). Jsem moc rád, že to tak dopadlo.

Líbí se Vám tady? A co říkáte na Vaši třídu, kde působíte jako asistent?

Ano, super! Jsem s naší školou velmi spokojený, stejně jako s mou třídou. Mám ji rád.

Co byste změnil, zlepšil nebo zrušil, kdybyste byl ředitelem školy?

To je těžká otázka. Myslím si, že není nutné představovat si sám sebe jako ředitele, protože mám pocit, že náš pan ředitel opravdu naslouchá potřebám lidí uvnitř školy a je otevřený novým návrhům. Ale pokud bych měl mít nějaké přání, tak bych možná malinko doufal, že by se mohlo začít o trochu lépe vařit v jídelně. I když u nás v jídelně se vlastně nevaří, jídlo dovážíme odjinud... takže nevím. (smích)

Co děláte ve volném čase?

Čtu, maluji, mám rád starší počítačové hry – třeba Heroes 3, rád cestuji po přírodě, hodně času trávím s přítelkyní a kamarády, hraji Dračí doupě a věnuji se školním věcem.

Doporučil byste nám nějaký film?

Princezna Mononoke nebo cokoli od Miyazakiho (*pozn. autora rozhovoru: uvedený film je fantasy animovanou pohádkou od japonského režiséra z roku 1997, který je jedním z nejslavnějších a nejuznávanějších tvůrců tohoto žánru vůbec*).

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo?

U mě se to mění podle nálady. V tuto chvíli to je Bún Chay (na obrázku). Je to vietnamské jídlo, kde je spousta nudlí, zeleniny a tofu.

Autor rozhovoru, Tomáš Rozbroj, 6.B

Markéta Chlupová, 6.B

Strípky

Zvoní mi budík v 7:05. Otevřu oči a dovolím si ještě chvilku spánku. Vtom něco slyším, hned to přeruší můj spánek. Už je osm hodin! Naštěstí se z telefonu neozve výkřik dinosaura ani požární poplach, ale člověčí, docela vlídný hlas, který znám. Pan asistent a jeho veselý slovní budíček. Hodina češtiny nezaspala, ale já tentokrát ano. Díky distanční výuce však projedu ranní špičkou raz dva - obě nohy z postele, krok ke stolu, zadek na židli, prst na tlačítko počítače a šup do hodiny.

Pálková Michaela, 6.B

Do školy bych se ráda vrátila, protože se mi stýská. Chci se vidět s kamarády a hrát si s nimi v družině, společně s panem učitelem Šebestiánem. Chci obědovat v naší jídelně, mluvit s paní učitelkou, jíst jablko s Deniskou, hrát vybišku proti Martovi. Zase běhat po chodbách a potkat pana ředitele, který by mi řekl: "Ahoj, Maruško!" Prostě tam chci zas být...

Marie Hakalová, 3.B

Ahojte, čtenáři. Chtěla bych vám doporučit nějaké filmy, na které se určitě vyplatí podívat. Mám je rozvrženy podle stupňů, tak si můžete zvolit to, co je vám blízké!

První stupeň

Coco - mladý kluk se chce stát slavným kytaristou. Omylem se ale dostane do říše mrtvých a dozví se tak překvapivou pravdu...

Shrek - zelený obr se vlivem okolností rozhodne, že osvobodí princeznu Fionu. No a celé se to trochu zamotá.

V hlavě - zajímavý film o dospívání.

Druhý stupeň

Labyrint: Útěk - výtah vyveze Thomase na louku obklopenou zdmi. Vůbec nic si nepamatuje. Přivítá ho zde skupina mladíků, které potkal stejný osud...

Ester Bubenová, 8. ročník
(též aut. fot.)

Škola v krizi: současnost vs. minulost

V současnosti školáci a studenti nemají normální školu. Protože u nás řádí koronavirus, tak do ní nechodíme, ale sedíme doma u počítačů. Vždycky v osm hodin ráno je zapínáme na videohovory nebo na přípravu domácích úkolů.

Kolikrát se stává, že se připojíme na hodinu, která se ale neustále seká, takže z ní máme jen vzpomínku na "seklou" paní učitelku. Se školou skončíme v poledne a jdeme akorát na oběd do jiné místnosti, který si pouze ohřejeme v mikrovlnce. A spoustu úkolů doděláváme s rodiči, protože je občas nepochopíme, anebo z vlastní hlouposti celý den děláme něco jiného a nic nestihneme.

Je to prostě celé na nás, zdali budeme dělat úlohy nebo ne. Žádné tipy, jak se dobře učit nebo si efektivně rozvrhnout čas nám nepomohou, pokud si sami neřekneme, že se chceme učit právě teď a v této chvíli. Ostatně, to by mohlo být právě to kouzlo učitelů stojících nad našimi hlavami a dívajících se nám do sešitů.

V minulosti, za druhé světové války, neexistovaly počítače, takže takový luxus jako máme teď my, dnešní studenti, si nikdo z těch dřívějších ani nepředstavil. Možná si říkáte, že tohle není žádný luxus, ale přímo noční můra. Jenže oni se měli mnohem hůř.

Jednou za měsíc si chodili do školy pro úkoly a odevzdali ty, co už vyplnili. Roušky sice nenosili, ale každým dnem jim mohla spadnout na hlavu střecha, když někdo bombardoval město, ve kterém celý život žili. I přesto plno z nich dostudovalo střední nebo vysokou školu a našli si dobrou práci.

Tohle mi vyprávěl můj pradědeček Štěpán, který celou základní školu prožil za války a nakonec vystudoval medicínu. To, že zažil školu v krizi, na něm nezanechalo nic zlého. A řekla bych, že právě naopak, že ho to velmi posílilo. No a když jsme za ním jezdili na návštěvy, tak namísto toho, abychom mu vykládali novinky ze světa, on učil nás. Hanácké básničky!

Takže si nelámejme hlavu nad úkoly, protože naši pradědečci a prababičky to nakonec zvládli. Vůbec se tedy ničeho nebojte. My to zvládneme taky!

Markéta Chlupová, 6.B

Na památku mému pradědečkovi který nedávno zemřel na covid-19.

Nela Peňázová, 9. ročník

Něco veselejšího

Rádi bychom náš časopis končili právě tak, abyste měli onen úsměv na rtech, jenž jsme slibovali v úvodníku. Právě proto se žáci žurnalistiky vrhli na vyhledávání s cílem najít co nejlepší vtipy, které by se týkaly distanční výuky anebo veřejného života obecně. Tak nezbyvá než jen doufat, že se strefili do vašeho vkusu. ☺

Táta: *"Honzíku, ukaž nám, jaké máš to distanční pololetní vysvědčení."*

Dítě: *"Až později, tati. Poslal jsem ho Markovi, prý chtěl postrašit své rodiče..."*

Učitelka: *"Děti! Chovejte se, prosím, slušně během on-line vyučování!"*

Pepíček: *"A co uděláte? Pošlete nás domů?!"*

Vánoční pohádky za pět let

Princezna se zlatým testem

Z pekla test

Vánoční karanténa

Sám doma ztracený v opatření

Byl jednou jeden test

Pyšná Korona

S tebou mě baví testovat

Anděl v karanténě

Svatoušek

Vydává
Kontakt
Šéfredaktor

Titulní fotografie
Autoři fotografií

Aktivní členové redakce

Designová korektura
Textová korektura

časopis základní školy Svatoplukova

ZŠ Svatoplukova 11, Olomouc 779 00
pr@zssvatoplukova.cz
David Lopaur

Stela Hudcová, I.C
Jan Andreáš, Nikola Havlíčková
třídní učitelé jednotlivých tříd

Ester Bubenová, Nela Byrtusová,
Natálie Hozová, Elisabeth Hrubá,
Markéta Chlupová, Markéta Chytilová,
Patrik Jílek, Tereza Koblířová, Daniela
Kubíková, Kristýna Mráčková, Eliška
Novotná, Michaela Pálková, Tomáš
Rozbroj, Ema Trlicová

Nikola Havlíčková
Lucie Doležalová, Svatava Pořízková